

Automatisointi säästää työtunteja hevostallilla

Hanna Lensu, Maaseudun Tulevaisuus

Keijo Viertoman ja Tiina Tuomisen tilan 30 vuotta vanhan mullinavetan remontissa pyrittiin tekemään hevostalli, jossa sekä hoitajat että asukkaat voivat hyvin. Viertoma arvioi, että investointisumma nousee 120–130 000 euroon ilman arvonlisäveroja ja oman väen työpanosta.

”Kustannuksia nosti se, että halusimme panostaa laatuun”, hän toteaa.

Laatu tuo ripauksen luksusta, mutta Viertoma uskoo, että se maksaa itsensä takaisin. Hyvin suunnitelluissa tiloissa hevosten hoito sujuu ripeästi ja hevoset pysyvät terveinä.

”Tallien vaatimustaso nousee. Meillä on pesupaikkapilttuu, valaistu kenttä, loimien kuivatushuone omalla ilmastoinnilla ja lattialämmityksellä. Tallin ilmastointi on hevosten hyvinvoinnin kannalta tärkeä. Meidän mittarimme on se, kun oma pölykeuhkopuhkurista kärsivä hevosemme pärjää tallissa ilman lääkemuureja, sen täytyy olla hyvä.”

Hevoset voidaan pestä myös kylmällä säällä hevossolariumin ansiosta. Lämmityslaitteen alla hevonen saadaan kuivaksi.

Työn sujuvuuteen on kiinnitetty erityistä huomiota, sillä hevostallillakin ihmisten työtunnit ovat suurimpia kustannusten aiheuttajia.”

Kaikissa karsinoissa on oma valaistus. Tallin lattiat on päällystetty rouhitusta kumista puristetulla matolla, joka puhdistetaan lakaisukoneella ja tarvittaessa pesurilla. Hevosten vesiautomaateille tulee 17-asteinen vesi. Karsinoiden ovet ovat 140 senttiä leveitä, jotta esimerkiksi turpeen kuljetus voidaan koneellistaa”, Viertoma luettelee.

Yrittäjät hakivat malleja remonttiinsa muilta talleilta ja 16 vuoden omista hoitokokemuksista. Esimerkiksi jokaisen hoitajan omat varustekärryt Viertoma ideoi hollolalaiselta tallilta. Omaan malliinsa hän halusi isot renkaat, jotta kärryt voi työntää tarpeen vaatiessa vaikkapa laitumelle.

kuvat: Kari Salonen

Hevostallin pihapiiriin tuotiin huhtikuussa vanha aitta, joka on kunnostettu ratsastajien harrastetilaksi.

Rapakelin kestävä tarha haasteena

Koskenkorvalaistallin seuraava haaste on tarhan rapautumisen välttäminen rospuuttokeleillä. Siihen Viertoma aikoo kokeilla ensi talvena saksalaista Hit Aktivstallpihattomenetelmää.

”On vaikeaa löytää paikkaa, johon hevosen kavio ei uppoaisi. Tämä tekniikka perustuu muovikennoon, joka asennetaan hietakerrosten väliin. Kennon verkko jakaa hevosen painon.”

Viertolan mielestä pihattoon kannattaa panostaa, koska se toisi paljon mukavuutta sekä ihmisille että hevosille.

”Viime talvena loikittiin sellaisten rapakkojen yli, että omatkin saappaat meinasivat jäädä kiinni.”

Koskenkorvan Hevosstallilla on 15 puoli- tai täyshoitopaikkaa. Tällä hetkellä hevosia on tallilla yhdeksän.

Viime kevääseen asti hevoset asustelivat karsina kerrallaan sisustetussa mullinavetassa, mutta pari vuotta sitten syntyi idea talliremontista. Kun TE-keskuksen rahoitusosuus

Raine Färm karrää hoitovaruksia hevosen luo karryllä, jonka voi työntää tarpeen vaatiessa vaikkapa laitumelle isojen pyörien ansiosta.

järjestyi, navetta tyhjennettiin ja pantiin välikaton eristeistä lähtien uusiksi.

Viertoma kiittelee **Hannu Virtalaaksoa**, joka on urakoinut remontin kimpussa. Ei ole helppoa remontoida vanhaa rakennusta niin, että tulos miellyttää myös silmää.

”Meillä on ollut hevosia 16 vuotta ja lukumäärä kasvoi vähitellen, kun maatalousoppilaitoksen opiskelijoita tuli kysymään, saisiko tallipaikkoja. Vanhassa tallissa päästiin kymmeneen hevoseen”, Viertoma kertoo.

Ilmajoella on Viertoman mukaan tallipaikkoja hevosille, mutta laatuun panostavalle tallille on hänen mukaansa tilausta Koskenkorvan kylässä. Seinäjoelta kertyy Koskenkorvalle matkaa vain parikymmentä kilometriä, ja maatalousoppilaitos sijaitsee kivenheiton päässä.

Pölytöntä heinää tarvittaisiin

Yhden hevosen puolihoitopaikan hinta on 300 euroa kuukaudessa. Hintaan sisältyvät loimitus, tarkkailu, kuljetukset tarhaan ja ruokinta kolme kertaa päivässä kuivalla heinällä, esikuivatulla tuorerehulla, kauralla ja kivennäisillä.

Kaura ja esikuivattu tuoreheinä tuotetaan tilan omilla pelloilla. Peltoalaa on 14 hehtaaria, joten laidunpohjaa on 15 hevoselle riittävästi. Jos talli tulee täyteen, Viertoma arvelee, että tuorerehu joudutaan ostamaan muualta. Kuiva heinä ostetaan jo nyt ulkopuolisilta tuottajilta.

”Olemme mukana laatuheinärenkaan kehittämisessä maatalousoppilaitoksen kanssa. Ilmajoelta saa kohtuullisen hyvin heinää, mutta kaipaisimme hyvää ja pölytöntä sertifioitua heinää. Latokuivattu heinä on parasta. Meillä ei ole latokuivuria, eikä ole tarkoitus sellaista hankkiakaan.”

Lanta kierrätetään omille pelloille. Tähän asti lantaa on ajettu pelloille myös naapurutilalta, mutta hevospäärän kasvun myötä tämä tarve loppuu.

Maneesi vasta kaukainen haave

Ratsastajat tarvitsevat ympäri vuoden harjoituskenttää. Koskenkorvan tallilla kenttä on salaojitettu ja kantavana rakenteena on puolen metrin kerros karkeaa sepeliä. Pinta on Kurikan Pitkämöstä tuotua savipitoista hietaa. Silti maneesi olisi tarpeen.

”Etenkin viime talvi oli haastava, kun kenttä sulii ja jäätyi jatkuvasti. Jos olisi ollut lunta, ylläpito olisi ollut paljon helpompaa”, miettii tallitöitä pyörittävä **Raine Färm**.

Viertoma haaveilee maneesista, mutta se on niin iso investointi, että lähiaikoina maneesitalkoita ei ole Koskenkorvalle odotettavissa. Hän toivoo myös, että läheisessä maatalouskoulussa alettaisiin panostaa hevosalaan.

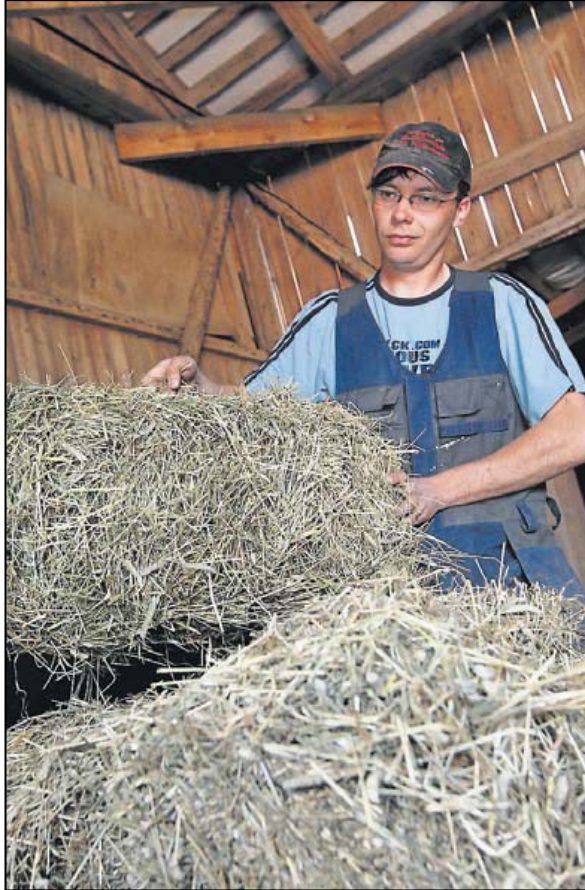
”Hevososaamiskeskus olisi yrittäjälle lottovoitto.”

Koskenkorvan Hevoostallin remontissa satsattiin viihtyisyyteen ja helppohoitoisuuteen. ”Työtunti on se, joka maksaa”, toteaa yrittäjä Keijo Viertoma.

Ratsastuskentän perustus salaojitettiin ja siihen ajettiin puolen metrin kerros karkeaa sepeliä. Pinnalla on savipitoista hietaa, Keijo Viertoma kertoo.

Koskenkorvan Hevoostalli ostaa kuivan heinän paikallisilta tuottajilta. Tänä keväänä heinä meinasi loppua kesken, Raine Färm kertoo.

Jenni Saaren vapaa-aika vierähtää lähes kokonaan hannovertamma Pian seurassa.